

sed silua regalis habebat sala causa ve
 nacionis antiquitatem parabat Non longe
 quidem distabat a ciuitate lemnouita
 sed sece dece interexat miliaria Vene
 bat i singulis annis cum suis uuenib[us]
 et sic fere sepius contabat uxor eius.
 Accidit autem eo tempore quo sanctus leonardus perinde
 tristis et silua ut nimis dolores crudeliter
 regina spuma enim cum rege vino suo delectan
 di gratia uenies ibidem morabat. Vixum
 pugnans penes mortis proxima partu plici
 tabat. Unde rex anxius et tristis huius
 rei auxiliu amulcis expectat meditis
 quorum nemo valuit subuenire adhibita
 arte multiplicis medicinae. Erant itaque
 oes amnia recte in maxima tenuitate eo quod
 tam inservabiliter moriebatur regina.
 Flebatq[ue] intra et focus omnes familia
 interea dum hoc agit et dolentiam clamor
 in celo tollit. Sanctus leonardus ut sepe iam dictus
 est pliud nemus iter facies reliquo itinere
 adores merentur se couertere. Comotus
 pietate cordis scire voles cur resonaret
 gemmata clamoris. Quae p[ro]tinus ut
 aulicis responserunt ei adiutori sine mora
 regi uaduererunt dicentes. One rex hic
 modo aduenies foris assistit quidam homi
 dei cuius reverende faciei aspectu resplendet
 sed sancte celestis angelus. Statimque rex ad eum
 presentes secundum in aula introducus tulitq[ue]
 locutus est ad eum dicens. Pogo te venerande
 premita nobis augustinus patricius a
 unde n[on] aduenisti hodie vel si aliquid
 possides ingemini medicine. Adhuc sanctus
 leonardus respondit. Patria quide nativitas
 mee est scauria adte aut me adduxit
 mercenarii lameta hec h[ab]et demas medici
 tamna de quibus me intregas nescio. Sed
 primu[m] totu[m] nos d[omi]n[u]s mei ihu christi orationes
 infirmitates ab omnibus repello. Quo
 audiens rex gauisus factus est valde iterumq[ue]
 allocutus est eum tali affamine. Edicto in
 patrone beatissime que etiam appellari non
 possum. Qui sanctus leonardus respondit. Inter hos
 quide leonardus dicit. Secundus dei omnipotens
 et benevolentia humilis auditor. Rex autem
 audies illu[m] ab uno vino force exuditum
 credidit eum sanctum ac benignum prouolutumq[ue]
 adeo vestigia petes auxiliu exigit
 tristitia. Ecce inquit mutuus praestissime
 quae uxor mea morit posita in partus
 distremme. Affer mihi queso gemina
 consolacio ut tuis sis pacibus merear uxori.
 Octo

i leonardus solito more ad pietatis verba
 inclinatus suffusos oculos lacrimis eo quod
 regis mouebat spiritus detra eleuant
 regem et cum illo paucis suis satellitibus
 cubitali quo languens regina iacebat
 intrauit oculosq[ue] melius intenderis sic
 orauit addominem dicens. Deus omnipotens plus
 sine fine et iniuste qui totum mundum
 creasti ex nihilo adaugi impium instabile
 voluit delu[m] terra aut immobilia p[ro]stat
 metu[m] tuus luce illuminat syderum celi
 tuusq[ue] nutu luna nocte sol occupat tempore
 diei tuus immensa et i[n]enarrabilis claritas
 abissi p[ro]fundas irradiat tenebras tuus
 precepto costringit du[m] vltra terminos
 natus p[ro]ceditur q[ui] ex eodem maxi fluminis
 aqua et flamina veterum i[n]cauernis
 tre concludingis q[ui] etiam mestimabili potestate
 exdurissimo ligno mollia deducit semina
 qui adam delirno tre p[ro]lascasti et de eisq[ue]
 latere mulierem formas padiutorio ei i[n]
 coniugiu[m] sociasti quibus a propagandam
 posteroru[m] sobole p[ro]legit omniq[ue] populo
 p[ro]petuam benedictionem dicens.
 vestite et multipliciter et replete fratre
 et dominum volatilibus celi et p[ro]stib[us]
 maxis q[ui] es bestias totius diuisitatis qui
 abraham preiactum coniugeis eis sara
 licet pueros matu[er]iori etate fecidisti
 insperate plus nouitate q[ui] est cooperante
 spu[m] stō destinu tuo miseri filiu[m] tuum
 ad temeritate virginis vteru[m] ut iea fieret
 deo[rum] et humana[rum] lege in pugnatis
 latere domo atque p[ro]p[ri]a noue mesiu[m]
 legitimu[m] numeru[m] matre virgine pri
 renti velut ethalamo pedes nascendo
 virginis relinquit vteru[m] in cuius nomine te
 deo[rum] p[er] cu[m] spu[m] stō inuocat et ad p[re]audiedi
 vocem deipat[ur] mee solita clernetia qua
 me sp[iritu] exaudiens q[ui]ting uolox et exaudi
 bilis assit supplex obsecro. Intret i[n]
 conspicio tua oratio mea in linea aure
 tua p[ro]ssime ad p[re]ces meas tu em p[ro]faca
 tissimu[m] os filiu[m] tu d[omi]n[u]s mei ihu christi
 ap[osto]lis ceterisq[ue] fidelib[us] episcopis in q[ui]es
 p[ro]missisti q[ui]cunq[ue] perierit p[re]tes in no[n]te
 meo dabit uobis peto itaq[ue] omnipotens p[re]
 promtu filiu[m] tuu[m] simul etiam p[ro]spic
 sum ut huius parvus regina pacificandi m[er]ita
 misericordia regine subueniat tue p[re]
 tatus auxiliu q[ui]ting abstanti p[er]iculo
 liberata possit nobis u[er]o glorificare no[n]
 tuu[m] q[ui] est benedictu[m] in ista stola. Cumque
 qui aderat rendissent amen statim p[ro]